

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nærings-Sorgen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nærings-Sorgen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker:
https://tekster.kb.dk/text/gv-1823_381-txt-shoot-idm91.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nærings-Sorgen.

- 1 Der bygger en Fugl i Dane-Vang,
Den haver ei pralende Fjere;
Men smeltende sød er Fuglens Sang,
Og det er for Hjertet langt mere;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 2 Den sidder som helst paa Bøg og Ell,
Hvor Kvisten sig bøier mod Jorden,
Der sjunger den sødt i Gry og Kveld,
Mens Natten er Skumring i Norden,
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 3 Nu tier i Lund den Fugl saa kvær,
Og mindes vel neppelig Sangen,
Nu hænger med Neb den Fugl saa kiær,
Og hopper urolig i Vangen;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 4 Den leder om Korn i Ager-Reen,
Og søger i Vipperne Trøsten,
Den hakker sig mat i Muld og Steen,
Og længes saa hardt efter Høsten;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 5 O, vogte dig vel, du Fattig-Fugl!
I Renen gak aldrig til Sæde!
I Bøgenes Ly er bedre Skjul,
O, hviiil, hvor du agter at kvæde!
Forgiæves kun ellers vi sukke paa Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 6 975Her lusker i Kveld en Jæger vild,
Hans Tanker de ere fuldhule,
Han sætter sit Garn i Renen snild,
Og lokker de sjungende Fugle;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 7 Der er ingen Røst i Verden til,
At han den jo kan efterabe,
Thi Mester han er i Kogle-Spil,
I Toner af Luften at skabe;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 8 O, vogt dig for ham, du Fugl saa kiær!
Og bliv fra de bølgende Agre!
Til Nattergal-Fangst er Skytten nær,
Med Toner fuld sledske og fagre;
Thi sukker hvert Hjerte paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 9 Er Kroen og tom, er Vingen svag,
O, flye dog tilbage til Skoven,
Hvor nylig du sang: endnu i Dag
Der sidder en Herre for Oven,

- Han hører, naar Hjerterne sukke paa Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 10 Er blevet for høi dig Bøgen nu,
Hvor ellers du lysted at bygge,
Saa sæt dig kun lavt i Lund paa Hu,
I Bøgenes blommede Skygge;
For høit har til Himlen ei Sukket fra Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 11 Kiærminden saa væn, i Kjortel blaa,
Hvortil hun ei Traad haver spundet,
Da hvisker i Løn: de Fugle smaa
Har Føde i Skoven og fundet,
976Og Hjertet end sukker paa Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 12 Alt Leerne klang fuldlydt i Eng,
Det Blomsterne maatte undgiælde,
Hver Dyne saa blød i Fugle-Seng
Den maatte nu Fjerene fælde;
Men Hjertet end sukker: paa Bøgenes Øe
Lad Fuglen ei døe!
- 13 Snart raser i Vang den Meie-Reed,
Saa Vipper og Ax monne bæve,
Paa mangan en Vei, som Faa kun veed,
Da flygtige Kierner omsvæve,
De regne da ned, hvor der sukkes paa Øe:
Lad Fuglen ei døe!
- 14 Da Fuglen, som før, paa Bøg og Ell,
Skal mellem Kiærminderne sjunge,
Og lytte skal *Dan*, i Gry og Kveld,
Til Slaget af Nattergal-Tunge,
Og sukke til Himlen, fra Bøgenes Øe:
Lad Fuglen ei døe!!

N. F. S. Grundtvig.